A. D. 1927 CURRENDA Nrus IX

PISMO URZĘDOWE TARNOWSKIEJ KURJI DIECEZJALNEJ

SACRA CONGREGATIO RITUUM

II.

Die 3 Octobris.

S. TERESIAE A JESU INFANTE, Virginis.

DUPLEX.

Omnia de Communi Virginis tantum, praeter sequentia:

IN I VESPERIS.

Pro Commemoratione: Ant. Veni, Sponsa Christi.
V. Specie tua.

Oratio.

Domine, qui dixisti: Nisi efficiamini sicut parvuli, non intrabitis in regnum caelorum: da nobis, quaesumus; ita beatae Teresiae Virginis in humilitate et simplicitate cordis vestigia sectari, ut praemia consequamur aeterna: Qui vivis.

IN II NOCTURNO.

Lectio IV.

Teresia a Jesu Infante, Alensonii in Gallia, honestis parentibus, singulari et assidua erga Deum pietate conspicuis, orta est. Inde a prima aetate, Spiritu praeventa, religiosam vitam agere cupiebat. Serio autem promisit, se nihil Deo denegaturam, quod ipse ab ea petere videretur: quam promissionem fideliter usque ad mortem servare sategit. Quinto aetatis anno, matre amissa, Dei providentiae se totam commisit sub vigilanti custodia amantissimi patris, sororumque natu maiorum: quibus magistris, Teresia ad currendam perfectionis viam ut gigas exsultavit. Novennis virginibus ex Ordine sancti Benedicti Lexoviis excolenda traditur, ibique in rerum divinarum cognitione excellere visa est. Decimo aetatis anno, arcanus et gravis morbus eam diu cruciavit, a quo, prout ipsa enarrat, ope Beatissimae Virginis, quae eidem subridens apparuit, et quam, sub titulo Dominae Nostrae a Victoria, per novendialia invocare studuit, divinitus fuit liberata. Tunc angelico fervore repleta, ad sacrum convivium, in quo Christus sumitur, se diligentissime praeparare curavit.

Lectio V.

Ut primitus eucharistico pane fuit refecta, insatiabilem caelestis huius cibi famem haurire visa est: unde, velut inspirata, Jesum rogabat, ut ommem mundanam consolationem in amaritudinem sibi verteret. Inde tenerrimo in Christum Dominum et in Ecclesiam amore exaestuans, nihil antiquius habuit, quam Carmelitarum Excalceatorum

Ordinem ingredi, ut sui abnegatione, suisque sacrificiis, sacerdotibus, missionariis, totique Ecclesiae opem afferret, et innumeras animas Jesu Christo lucrifaceret; quod, iam morti proxima, apud Deum se facturam pollicita est. Propter aetatis defectum, multas ad religiosam vitam amplectendam nacta est difficultates, quibus tamen incredibili animi fortitudine superatis, quindecim annos nata, Lexoviensem Carmelum feliciter ingressa est. Ibi mirabiles Deus in Teresiae corde ascensiones disposuit, quae, Mariae Virginis vitam absconditam imitata, quasi hortus irriguus, flores omnium virtutum germinavit, praecipue vero eximiae in Deum et in proximum caritatis.

Lectio VI.

Quo magis Altissimo placeret, quum in Sacris Scripturis monitum illud legisset: Si quis est parvulus, veniat ad me; parvula in spiritu esse voluit, et inde filiali fiducia Deo, tamquam patri amantissimo, se perpetuo tradidit. Hanc spiritualis infantiae viam, secundum Evangelii doctrinam, alios docuit, speciatim novitias, quas ex obedientia ad religiosarum virtutum studium informandas suscepit, atque ita apostolico zelo repleta, mundo, superbia inflato et vanitates diligenti, evangelicae simplicitatis iter patefecit. Sponsus autem Jesus eam patiendi desiderio, tam in anima, quam in corpore, penitus inflammavit. Insuper Dei caritatem undequaque neglectam animadvertens, summo dolore affecta, duobus ante obitum annis, Dei miserentis Amori se victimam obtulit. Tunc, ut ipsa refert, caelestis ignis flamma vulnerata est: unde caritate consumpta, in ecstasim rapta, ferventissime ingeminans: Deus meus, te diligo; viginti quatuor annos nata, die trigesima Septembris, anno millesimo octingentesimo nonagesimo septimo, ad Sponsum evolavit. Quod autem moriens promiseriat, se perennem rosarum pluviam in terram demissuram, hoc, in caelum recepta, innumeris miraculis reapse adimplevit et in dies adimplet. Quare Pius Undecimus, Pontifex Maximus, die vigesima nona Aprilis, anno millesimo nongentesimo vigesimo tertio, eam inter beatas virgines adscripsit: quam novis fulgentem prodigiis, biennio post, iubilaeo maximo recurrente, decimo sexto kalendas Junias, solemniter sanctorum fastis accensuit; ac dein ejus festum ad universam exendit Ecclesiam.

Vesperae de sequenti, Commemoratio praecedentis.

Missa Dilexisti, *de Communi Virginum praeter Orationem:* Domine, qui dixisti, *ut in Officio.*

URBIS ET ORBIS.

Ex quo caelitum honores Sanctae Teresiae a Iesu Infante, Virgini, Apostolica Sedes, suo supremo iudicio, anno millesimo nongentesimo vigesimo tertio, tribuendos esse decrevit, magna erga beatam Virginem ubique invaluit devotio; quae, innumeris beneficiis miraculisque, veluti rosarum imbre, foecundata, in dies magis ac magis mirifice crebrescit. Ea de causa, complures Sacrorum Antistites, imo vel ipsi Romanae Ecclesiae Purpurati Patres magnopere sibi in votis esse pandiderunt, ut Sanctae Teresiae a Iesu Infante honor et cultus, per Officium et Missam, a Suprema Auctoritate, in toto catholico orbe decernatur: quod postulatum Summo Pontifici Pio Papae XI suaviter arrisit. Quare ad iuris tramitem et ad normam Decreti 20 Februarii 1926 concinnatum Officium et Missam, prouti in superiori exemplari prostat, per Eminentissimum

Dominum Cardinalem Sacrae Rituum Congregationi Praefectum una cum R. P. D. Sanctae Fidei Promotore generali, diligenter revisum, ab eodem Cardinali subsignata die Sanctissimo Domino fuit exhibitum, simulque oblata supplicatio ut festum S. Teresiae a Iesu Infante, Virginis, ad universam extenderetur Ecclesiam. Sanctitas vero Sua, Supradictum Officium cum Missa in omnibus approbare dignata est, mandavitque *ut ab utroque Clero, in universa Ecclesia, die 3 Octobris, sub ritu duplici minori, festum S. Teresiae* a Iesu Infante, Virginis, quotannis recolatur: servatis de cetero rubricis. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Die 13 Iulii 1927.

† A. CARD. VICO, Ep. Portuen. et S. Rufinae, *S. R. C. Praefectus*

L. † S.

ANGELUS MARIANI, *Secretarius*

Uniwersytet Katolicki w Lublinie

Uniwersytet Katolicki w Lublinie prosi Nas o zamieszczenie następującej odezwy:

P. T.

Uniwersytet Katolicki w Lublinie rozpoczyna dziesiąty rok istnienia.

Uczelnia przetrwała niezmiernie ciężkie warunki, mianowicie okres spadku waluty i ogólnego zubożenia społeczeństwa wskutek przewrotów wojennych i przesileń ekonomicznych. W ciągu tego dziesięciolecia pokonywała piętrzące się trudności, zmierzając stale do rozwoju. W 1925 roku uzyskała prawa państwowe dla Wydziałów kościelnych, t. j. teologicznego i prawa kanonicznego, w roku zaś 1927 władze państwowe zezwoliły na powołanie komisji egzaminacyjnej na Wydziale Prawa i nauk ekonomiczno-społecznych. Studenci po odbyciu egzaminu, zgodnie z regulaminem uniwersyteckim, uzyskują dyplomy państwowe. Dnia 30-go maja tegoż roku zostało wydane rozporządzenie rządowe, mocą którego absolutorja na Wydziale Humanistycznym zrównane w zakresie nauczycielskim z magisterjami na Uniwersytetach państwowych. W ten sposób uczyniono zadość najważniejszym potrzebom w kierunku prawnym i Uniwersytet wchodzi na drogę rozwoju. Liczba studentów, poczynając od roku akademickiego 1927-28 znacznie się powiększy. Szeregi młodzieży, zdobywając wiedzę z katedr, na których przemawiają *profesorowie o przekonaniach katolickich*, zaważą niewątpliwie w przyszłości na ukształtowaniu się katolickiej myśli w Rzeczypospolitej, zgodnie *z odwiecznemi tradycjami narodu polskiego.*

To są pobudki, które przedewszystkiem powinny oddziałać na katolicką opinję w całym kraju, że Uniwersytet Lubelski należy otoczyć troskliwą opieką, aby mógł spełnić swoje zadanie. W krajach katolickich Zachodniej i Południowej Europy Uniwersytety katolickie wywierają potężny wpływ na *urabianie opinji katolickiej* i spełniają wielkie zadanie cywilizacyjne.

Polska, nosząca zaszczytną nazwę przedmurza chrześcijaństwa, musi mieć własny Uniwersytet katolicki.

Uniwersytety katolickie, przy mniej lub więcej wydatnem poparciu państwa, utrzymywane są przez społeczeństwa katolickie. Ten sam obowiązek spada i nasze *społeczeństwo* względem Uniwersytetu Lubelskiego.

Najdostojniejszy Episkopat Polski przychodzi z pomocą Uniwersytetowi, lecz, niestety, dotacje z tego źródła, ze względu na środki, jakiemi mogą rozporządzać Najprzewielebniejsi Ordynarjusze diecezyj, nie zaspakajają w całości potrzeb Uniwersytetu. *Konieczne jest poparcie całego społeczeństwa.*

To zaś nie nastąpi prędzej, dopóki wśród nas nie zostanie w odpowiedni sposób *spopularyzowana idea Uniwersytetów katolickich.* Zadanie to mogą spełnić szerokie sfery społeczeństwa, pragnące, aby *Polska była katolicką.* Do Nich też ośmielam się zwrócić z gorącą prośbą, aby zechciały być przyjaciółmi Uniwersytetu Lubelskiego i propagatorami jego idei wśród tych kół przynajmniej, które nie odmówią Uniwersytetowi swego poparcia moralnego i materjalnego.

Idąc za wzorem katolickiego Uniwersytetu w Medjolanie, założonego w 1922 roku, pragniemy zorganizować *Koła Przyjaciół Uniwersytetu Lubelskiego* z opłatą roczną dla członków wspierających 5 Zł, dla członków czynnych z prawem głosu na zebraniach Towarzystwa Uniwersytetu Lubelskiego 50 Zł rocznie. Uniwersytet przyjmuje z wdzięcznością wszelkie inne ofiary, które stosownie do możności i warunków Przyjaciele nasi zechcą zebrać i przesłać pod adresem Uniwersytetu Lub.: Uniwersytet Lubelski P. K. O. Warszawa 39.712.

Mam zaszczyt zwrócić się z serdeczną prośbą do wszystkich czujących po katolicku, aby zechcieli łaskawie zjednywać nowych członków Tow. Uniw. Lub., nadsyłać nazwiska i adresy członków, zarówno jak ofiarodawców, aby można zapisać je do księgi w Propagandzie Uniw., i aby utrzymać stały kontakt przez nadsyłanie odpowiednich odezw i druków.

Ufając, że prośba moja nie minie bez echa, pozostaję oddany w Chrystusie

(—) Ks. JÓZEF KRUSZYŃSKI
Rektor Uniwersytetu
i Przewodniczący Komitetu Tow. Uniw. Lub.

* * *

WYCIĄG ZE STATUTU TOW. UNIW. LUB.

1. Członkami fundatorami mogą być osoby lub ugrupowania, które złożyły jednorazowo 50.000 Zł.
2. Członkami dożywotnimi mogą być osoby lub ugrupowania, które złożyły jednorazowo 2.000 Zł.
3. Członkami czynnymi mogą być osoby lub ugrupowania ze składką roczną 50 Zł.
4. Członkami wspierającymi – osoby lub ugrupowania ze składką roczną 5 Zł.

P. K. O. Warszawa 39.712.

Wymiana obligacyj 5% Państw. Pożyczki Konwersyjnej

Dz. U. R. P. Nr. 64 ex 1927. Poz. 568.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 7 lipca 1927 r. o wymianie świadectw ułamkowych oraz drobnych odcinków obligacyj 5% pożyczki konwersyjnej na wyższe odcinki obligacyj tejże pożyczki.

Na zasadzie art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 września 1926 r. w sprawie ustalenia wysokości emisji i przeznaczenia użycia 5% pożyczki kon-

wersyjnej, wypuszczonej na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 561) zarządzam co następuje:

§ 1. Świadectwa ułamkowe 5% pożyczki konwersyjnej, wypuszczonej na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań Skarbu Państwa z tytułu pożyczek państwowych oraz konwersji rzeczonych pożyczek (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 274) w odcinkach po 1, 3 i 5 Złotych będą wymieniane na żądanie ich posiadaczy na obligacje tejże pożyczki, o ile będą przedstawione w łącznej sumie nominalnej, podzielonej przez 10 Zł. Obligacje 5% pożyczki konwersyjnej, wydane tytułem wymiany świadectw ułamkowych, posiadać będą wszystkie kupony od pierwszego włącznie.

Obligacje 5% pożyczki konwersyjnej z r. 1924 niższych odcinków nominalnej wartości do 100 Zł włącznie z bieżącym i niezapadłym terminem płatności kuponami będą wymieniane na żądanie ich posiadaczy na obligacje tejże pożyczki z takiemiż kuponami wyższych odcinków im. wart. 50, 100, 500, 1000 i 2000 Złotych, o ile w łącznej sumie wyniosą równowartość tych odcinków.

§ 2. Wymianę świadectw ułamkowych oraz obligacyj w myśl § 1 niniejszego rozporządzenia będą uskuteczniały: Urząd Pożyczek Państwowych w Warszawie oraz kasy skarbowe: w Białymstoku, Bielsku (Śląsk), Brześć n/B, Bydgoszczy, Częstochowie, Drohobyczu, Gnieźnie, Grodnie, Grudziądzu, Inowrocławiu, Jarosławiu, Jaśle, Kaliszu, Katowicach, Kielcach, Kołomyji, Krakowie, Królewskiej Hucie, Lesznie, Lublinie, Lwowie, Łomży, Łodzi, Łucku, Nowym Sączu, Ostrowiu Poznańskim, Piotrkowie, Płocku, Poznaniu, Przemyślu, Radomiu, Równem, Rzeszowie, Rybniku, Siedlcach, Sosnowcu, Stanisławowie, Starogardzie, Suwałkach, Tarnopolu, Tarnowie, Tczewie, Toruniu, Wilnie i Wejherowie,

§ 3. Wycofane tytułem wymiany świadectwa ułamkowe oraz obligacje 5% pożyczki konwersyjnej z 1924 r. nie będą mogły być puszczone ponownie w obieg i nie będą również podlegały ustawowej amortyzacji, lecz zostaną zniszczone komisyjnie, co zostanie stwierdzone protokółami i uwidocznione w księgach rodowodowych.

§ 4. Wymiana świadectw ułamkowych oraz obligacyj 5% pożyczki konwersyjnej w myśl § 1 niniejszego rozporządzenia dokonywać się będzie od dnia 1 września 1927 r. do dnia 31 grudnia 1929 r.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

* * *

Wobec powyższego rozporządzenia zechcą PT. XX. Proboszczowie nadesłać Kurji Biskupiej wszystkie obligacje 5% pożyczki konwersyjnej (także i te, które Kurja Biskupia już zawinkulowała).

Aby zaś w przyszłości uniknąć ustawicznych odsyłek i notowań nowych numerów, Kurja Biskupia przechowa obligacje konwersyjne w swoich depozytach i przesyłać będzie każdego roku w styczniu i w lipcu należne odsetki za zrealizowane kupony.

Do czasu sporządzenia nowych konspektów fundacyjnych i ksiąg inwentarza zaznaczać będą PT. XX. Proboszczowie w dotychczasowych księgach zaszłą zmianę w efektach w ten sposób: Za Nr. Nr. . . . . zapisu jedn. długu państwa (renta austr.) skonwertowane w stosunku 100 K = 15 Zł jest . . . . Zł w 5% P. P. K., które są

w depozycie K. B. Nr. (pisma Kurji) ex anno, lub: Za Nr. Nr. . . . . gal. poż. kraj. skonwertowane w stosunku 100 K = 20 Zł jest . . . . Zł w 5% obl. P. P. K., które są w depozycie K. B. Nr. (pisma Kurji) ex anno.

Notatka taka winna być streszczeniem pisma Kurji B., w którem dokładnie podajemy, ile przypada za dawniejsze obligacje na kościół, wzgl. na probostwo, fundacje; zaznaczamy, ile wynoszą roczne odsetki i ustalamy nowe obowiązki fundacyjne.

Listy Kredytowe Ziemskie, Banku hipotecznego, b. Banku krajowego odesłane są dawno do konwersji, lecz odnośne instytucje finansowe nie dokonały jeszcze konwersji. W toku jest konwersja kart wkładkowych Kas Oszczędności.

Program kursu duszpasterskiego w Poznaniu od dnia 14-go do 19-go listopada 1927 r.

Słowo wstępne: Życie katolickie zadaniem pracy duszpasterskiej.

Organizacja parafji w Polsce.

I. Wzory.

1. Organizacja parafji w Stanach Zjednoczonych. 2. Organizacja parafji we Francji. 3. Organizacja parafji w Niemczech oraz z pewnych doświadczeń duszpasterskich w Austrji.

II. Praca duszpasterska.

4. Typ współczesnego duszpasterza. 5. Znajomość parafji, kontakt z parafjanami i statystyka parafjalna. 6. Jak zorganizować główne praktyki religijne w parafji.

III. Współpraca.

7. Zgromadzenia zakonne w życiu parafji. 8. Apostolstwo świeckich. 9. Program akcji charytatywnej w parafji.

IV. Pomoce i środki.

10. Domy parafjalne. 11. Bibljoteki i czytelnie w parafji.

V. Praca nad poszczególnemi Stanami.

12. Mężczyźni. 13. Niewiasty. 14. Młodzież: męska, żeńska. 15. Dzieci.

VI. Organizacja ekonomiczna.

16. Udział duszpasterza w życiu ekonomicznem katolickich parafij. 17. Udział duszpasterza w organizacjach społecznych.

VII. Nadbudowa organizacyjna.

18. Problem duszpasterstwa w parafji, dekanacie, diecezji.

Zakończenie.

19. Ideał kapłana.

Materjał do Schematyzmu

na rok 1928 przygotują P. T. XX. Proboszczowie według wzoru w Schematyźmie w r. 1927 przyjętego, dokładnie podadzą liczbę dusz w każdej gminie, odległość gmin od kościoła, wymienią kaplice i szkoły w obrębie gminy i tak przygotowany materjał prześlą za pośrednictwem XX. Dziekanów — Kurji Biskupiej do 15 listopada br.

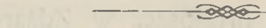
L. 7305

Wykazy ziemi poduchownej

Komisja Papieska potrzebuje do pertraktacji z Rządem dokładnego wykazu ziemi poduchownej. Ziemią poduchowną jest ziemia zabrana Kościołowi przez rządy zaborcze przez ustawy lub reskrypty. W wykazie tych gruntów poduchownych należy wyraźnie podać:

1. Charakter majątku: t. j. czy proboszczowski, klasztorny, (którego zgromadzenia zakonnego), bracki, kościelny, fundacyjny, szpitalny i t. p.
2. Jakiego mniej więcej obszaru.
3. Czy jest już rozparcelowany zupełnie.
4. W czyjem jest posiadaniu obecnie, czy Państwa, gminy, instytucji publicznej lub w ręku prywatnym.

Wykazy te należy Nam przedłożyć bezwłocznie po otrzymaniu niniejszej kurendy.

W sprawie opłat stemplowych

Ministerstwo Skarbu, Departament Podatków i Opłat. DPO. 4525/VII. Warszawa, 12 maja 1927 r. Do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w miejscu. — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych okólnikiem z dnia 22 lutego 1927 r., Nr. O. B. 531 udzieliło PP. Wojewodom oraz P. Komisarzowi Rządu na m. st. Warszawę wyjaśnień w sprawie opłat stemplowych od wyciągów i innych świadectw z akt stanu cywilnego i poleciło podanie tych wyjaśnień do wiadomości wszystkich urzędów stanu cywilnego. Ministerstwo Skarbu uprasza niniejszem o uzupełnienie powołanego okólnika, a mianowicie o oznajmienie urzędom stanu cywilnego, że wyciągi i inne świadectwa z akt stanu cywilnego, wydawane urzędom państwowym i samorządowym, są wolne od opłaty na mocy art. 160 (punkt 3) ustawy o opłatach stemplowych. Odpis swego zarządzenia zechce M. S. W. udzielić Ministerstwu Skarbu.

Ponieważ doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu, że niektóre urzędy stanu cywilnego wymagają opłaty stemplowej od sądów karnych, żądających wyciągów z akt stanu cywilnego celem ustalenia wieku młodocianych przestępców, przeto uprasza się o niezwłoczne wydanie odnośnego okólnika.

Dyrektor Departamentu: (—) *Koszko*

Z wydawnictw:

1. Miesiąc z Panem Jezusem — Rozmyślania o Przenajświętszym Sakramencie, Wilno, 1926, Do nabycia w cenie 1 Zł u autorki Teresy Plater Zyberkówny. Wilno, ul. św. Anny 7-3.

2. Ks. Błażej Łaciak. Judyta, poemat biblijny. (Str. 95, cena 1·20 gr, z przesyłką jako druk 1·30, polecona 1·60. Do nabycia u autora, wieś Bukowina, poczta Poronin). Książka nadaje się do czytelni i bibljotek.

Zmiany wśród Duchowieństwa

Zamianowani: ks. Michał Nawalny, proboszcz w Borowej, wicedziekanem, ks. Michał Sroka, proboszcz w Baranowie, notarjuszem dekanatu mieleckiego. Ks. Adam Wnęk, proboszcz w Jodłówce Tuchowskiej, wicedziekanem, a ks. Jan Wszołek, proboszcz w Szerzynach, notarjuszem dekanatu ołpińskiego. Ks. Jan Starzak, proboszcz w Jodłowej, wicedziekanem dekanatu pilzneńskiego.

Administratorem w Zdżarcu zamianowany ks. Stanisław Serwin, wikarjusz tamtejszy.

Doktorat prawa uzyskał w Instytucie katolickim w Paryżu ks. Wincenty Bialik.

Zmarł:

26 września, ks. Jakób Krogulski, proboszcz w Zdżarcu, ur. w r. 1857, wyśw. 1881. S. pr. a.

R. i. p.!

Z KURJI BISKUPIEJ

W Tarnowie, dnia 4 października 1927

† LEON
Biskup

Ks. Roman Sitko
kanclerz

Nakładem Kleru Diecezjalnego Z Drukarni Zygmunta Jelenia w Tarnowie